

คำเทศนาชุด	การให้อภัยตนเอง
ข้อพระคัมภีร์	มัทธิว 27: 1-10
ผู้เทศนา	อาจารย์ทนนท์ ชาญชิตโสภณ
จัดทำเมื่อ	1 มิถุนายน 2558

- หลายคนเคยทำผิดและเก็บความเสียใจไว้เป็นเวลานาน ไม่ยอมให้อภัยตัวเอง และบางคนก็ปล่อยชีวิตให้เหลวไหลมากขึ้น เขา รู้สึกว่าเป็นการยากในการหาจุดเริ่มต้นใหม่ให้กับตนเอง
- ตัวอย่างพระธรรมตอนนี้ พูดถึงยูดาสที่เขาทำผิด คือ การอายัดพระเยซู ยูดาสไม่ได้มาถึงจุดที่เขาอายัดพระเยซูทันที แต่เขา ปล่อยตัวให้อยู่กับความโลภและความบาปอยู่เรื่อย ๆ
- จุดอ่อนที่สำคัญของยูดาส คือ ความโลภ ยูดาสเป็นคนเก็บเงินถวายและเขาก็ยกยอกเงิน
- **ยอห์น 12:6 เขาพูดอย่างนั้นไม่ใช่เพราะเขาเอาใจใส่คนจน แต่เพราะเขาเป็นหัวขโมย เขาถือกระเป๋าเก็บเงินและยกยอกเงินที่ใส่ไว้ในนั้นไป**
- ในเหตุการณ์นี้มีมารีย์เอาน้ำมันหอมมาชโลมพระเยซู แต่ยูดาสบ่นเสียดาย น่าจะเอาไปขายเพื่อช่วยคนยากจน ซึ่งที่จริงลึกๆ ในใจเขาโลภและอยากได้เงินนั่นเอง ด้วยความโลภนี้เองทำให้เขาชี้ตัวพระเยซูให้ถูกอายัดเพื่อแลกกับเงินเพียง 30 เหรียญ
- ยูดาสเป็นคนเห็นแก่ตัว สนใจเพียงผลประโยชน์ของตน และทำลายได้แม้แต่พระเยซูทั้งที่เขาที่รู้ว่าพระองค์ปราศจากความผิด
- ความโลภ คือ สภาพจิตใจที่ไม่เคยอิ่ม ด้วยความโลภ ผู้คนก็ฆ่ากัน สงครามก็เกิดขึ้น
- เห็นได้ว่าความโลภเป็นความบาปอย่างหนึ่ง ที่นำไปสู่ความบาปได้ในหลาย ๆ เรื่อง หากเราไม่กลับใจจากบาปเรื่องหนึ่ง ก็อาจ นำเราไปทำบาปอย่างอื่นได้ในหลาย ๆ เรื่อง
- นอกจากความบาปที่ยูดาสทำแล้ว เขาตอบสนองต่อการล้มลงในบาปอย่างไร?

1. ยูดาสเสียใจกับสิ่งที่ทำไป

- ยูดาสไม่ได้แข็งกระด้างถึงขั้นไม่รู้จักผิดถูก เขาเสียใจหลังจากทำความผิดไป (ข้อ 3)
- ยูดาสเพียงรู้สึกเสียใจต่อความผิด เขามีอารมณ์เศกเศร้า แต่มันยังไม่ไปถึงจุดเปลี่ยนความคิด และตั้งใจใหม่
- ความเสียใจต่อบาป เป็นขั้นแรกก่อนจะไปสู่การกลับใจใหม่ แต่โดยลำพังตัวมันเอง ยังไม่ใช่การกลับใจใหม่
- มีคนไม่น้อยที่เสียใจกับสิ่งที่ตนทำผิด แต่ก็ไม่เลิกทำเสียที จิตใจเขาจึงชอกช้ำแล้วซ้ำเล่า
- การกลับใจใหม่ที่แท้จริง ต้องเดินต่อจากความรู้สึกเสียใจ โดยนำไปสู่ระดับเปลี่ยนความคิด เหมือนคนเดินกลับหลังหัน
- ความเสียใจทำให้ยูดาสแค้นรู้สึกผิดและปรักปรำตนเอง เขาจึงจมกับความรู้สึก แต่หาทางไม่เจอว่ากลับมาเริ่มต้นใหม่ได้อย่างไร
- **2 โครินธ์ 7:10 เพราะว่าความเสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระเจ้า ย่อมกระทำให้กลับใจใหม่ ซึ่งนำไปถึงความรอดและไม่ เป็นที่น่าเสียใจ แต่ความเสียใจอย่างโลกนั้นย่อมนำไปถึงความตาย**
- ความเสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระเจ้า จะทำให้เกิดความกระตือรือร้น และชวนขยายที่จะแก้ตัวใหม่

- 2 โครินธ์ 7:11 จงพิจารณาดูว่าความเสียใจอย่างที่ขอบพระทัยพระเจ้า กระทำให้เกิดความกระตือรือร้นมากทีเดียว ทำให้เกิดความขวนขวายที่จะแก้ตัวใหม่และการเดือดร้อนแทน ความตื่นตัว ความอาลัย และความกระตือรือร้น และการลงโทษ ในทุกสิ่งเหล่านี้ ท่านได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าท่านก็ไม่ได้กระทำผิด

2. ยูดาสะระบอบาปที่เขาทำ

- “ข้าพเจ้าทำบาปที่ทรยศคนบริสุทธิ์ถึงตาย” (ข้อ 4)
- ยูดาสะยอมรับว่า “ข้าพเจ้าทำบาป” เขาไม่ได้แข็งกระด้างและยืนกรานตายหาแต่เพียงปกป้องตนเอง เขาจึงใกล้ที่จะถึงจุดกลับใจใหม่จริงๆ เขาระบอบาปได้ว่า คือ “การทรยศ” และ “การทำให้คนบริสุทธิ์ต้องตาย”
- ก่อนจะจัดการกับบาป เราต้องระบอบาปให้ได้ ไม่ใช่แค่บอกความรู้สึกเสียใจ แต่ต้องระบุปัญหาได้ว่าต้องแก้ไขอะไร
- การหาต้นตอของปัญหา สำคัญกว่าการรับรู้ว่ามีปัญหา เพราะมันทำให้เรารู้ว่าจะแก้ไขปัญหาดตรงไหน
- **หากจะดับเพลิง คุณต้องดับที่ต้นเพลิง ไม่ใช่ที่เปลวไฟ**
- ชาร์ลส เคทเทอริง (Charles Kettering) นักประดิษฐ์ที่มีชื่อเสียง แนะนำว่า เราควรเรียนรู้จากความล้มเหลว เพราะความล้มเหลวแต่ละครั้ง คือ ก้าวเดินที่นำเราไปสู่หอคอยแห่งความสำเร็จ
- 3 คำแนะนำเพื่อเปลี่ยนความล้มเหลวให้เป็นความสำเร็จ คือ 1) เผชิญหน้ากับความพ่ายแพ้อย่างตรงไปตรงมา อย่าหลอกตัวเอง 2) ริดเอาประโยชน์จากความล้มเหลว อย่าปล่อยให้สูญเสียเปล่า ทุกประสบการณ์ที่ขมขื่นสามารถสอนเราได้บางสิ่ง และ 3) อย่าให้ความล้มเหลว เป็นข้ออ้างสำหรับการเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง
- ยูดาสะยืนยันว่าพระเยซู “บริสุทธิ์” เหตุที่พระองค์ถูกต้องนั้น ไม่ใช่เพราะทำผิดในเรื่องใดเลย
- เขาระบอบาปได้ แต่ไม่ได้ทำสิ่งที่เปลี่ยนไปจากเดิม การกลับใจจึงต้องไปต่อด้วยการเปลี่ยนแปลงบางอย่าง
- กิจการของอัครทูต 26:20 แต่ข้าพระบาทประกาศให้เขาทั้งหลายทราบ โดยเริ่มต้นในเมืองดามัสกัส ในกรุงเยรูซาเล็ม **ทั่วแวนแคว้นยูเดีย รวมทั้งพวกต่างชาติด้วย เพื่อให้เขาทั้งหลายกลับใจใหม่และหันมาหาพระเจ้า และทำสิ่งที่แสดงถึงการกลับใจใหม่**

3. ยูดาสะพยายามกลับใจแต่ไม่ได้กลับมาหาพระเยซู

- ยูดาสะไปหาหัวหน้าบรูโรทิตและพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลเพื่อบอกว่าเขาทำผิด และขอคืนเงิน แทนที่จะไปหาพระเยซูผู้ซึ่งเขาได้ทำผิดด้วย แต่หัวหน้าบรูโรทิตกลับบอกว่ามันไม่เกี่ยวกับตน
- ข้อ 4ข ...พวกเขาจึงกล่าวว่า “มันเกี่ยวอะไรกับเรา? มันเป็นเรื่องของเจ้าเอง”
- ก็เป็นความจริง เพราะไม่มีผู้สอนศีลธรรมคนใดที่สามารถยกบาปให้มนุษย์ได้ มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ยกบาปให้ได้
- นักสอนศีลธรรมสามารถบอกเราได้ว่าจะอะไรผิด และปล่อยให้ความผิดเป็นธุระของเราเอง ศีลธรรมจึงทำให้เรารู้จักบาป แต่มันต้องมีขั้นตอนต่อไปหลังจากนั้น คือ การยกบาป
- ยูดาสะไม่ได้มาหาพระเยซู เขาไปหาคนที่ทำให้เขาปรักปรำยิ่งขึ้น และการปรักปรำนี้ได้เกาะกินจิตใจยูดาสะจนทำร้ายตัวเอง

4. ยูดาสปรักปรีาและทำลายตัวเอง

- ยูดาสทิ้งเงินนั้นไว้ในพระวิหารและจากไป แล้วออกไปผูกคอตาย (ข้อ 5)
- คนโลภอย่างยูดาส ผู้ซึ่งมีเงินเป็นแรงจูงใจหลัก บัดนี้เงินนั้นได้กลายเป็นเงินบาปที่ยูดาสทนถือต่อไปไม่ได้ เขาโยนเงินบาปทิ้งในพระวิหารและจากไป
- วันหนึ่ง เราจะรู้ว่า “สิ่งสมมติที่มนุษย์สร้างขึ้นมา” นั้น ไม่มีคุณค่าสำหรับชีวิตเลย ไม่ว่าจะเป็ตำแหน่งใหญ่โตในโลก ยี่ห้อรถยนต์ กระเป๋าถือ หรือทรัพย์สิน
- ยูดาสต่างจากเปโตร ทั้งคู่เคยปฏิเสธพระเยซู จึงมีความละอาย แต่เขาตอบสนองต่อความล้มเหลวไม่เหมือนกัน
- ยูดาส : เสียใจ – ระบุบาปได้ – อยากชดใช้แต่ไม่มาหาพระเยซู – ทำลายตนเอง
- เปโตร : เสียใจ – กลับใจ – มารับการยกบาปจากพระเยซู – เปลี่ยนแปลงชีวิตใหม่
- ยูดาสมีสายตาที่เห็นบาป แต่ไม่มีสายตาที่เห็นพระเมตตาของพระเจ้า การกลับใจที่แท้จริงต้องนำเรากลับมาหาพระเยซูคริสต์
- **ขั้นตอนแห่งการกลับใจใหม่ที่ถูกต้อง** คือ 1) เสียใจต่อบาป 2) ระบุบาปที่ทำและสารภาพ 3) กลับใจยินดีชดเชยความผิด และ 4) มาหาพระเยซูเพื่อรับการอภัย
- ในปี 1914 ได้เกิดเหตุเพลิงไหม้รุนแรงที่โรงงานและห้องแลปของโรมัส เอ็ดสัน ในนิวยอร์กซี่ เขาต้องสูญเสียทรัพย์สินกว่า 1 ล้านเหรียญ รวมทั้งบันทึกต่างๆ เกี่ยวกับผลงานจำนวนมากของเขา เอ็ดสันในวัย 67 ปี ได้กล่าวว่า “ในความสูญเสียนั้นมีสิ่งที่มีค่าเสมอ ความผิดพลาดทั้งหมดของเราได้ถูกไฟเผาไปแล้ว จากนั้นไปเราสามารถเริ่มต้นสิ่งใหม่ได้”
- เมื่อเราผิดพลาด รู้สึกเสียใจ ให้มาหาพระเยซู ไม่ใช่ไปหาสิ่งที่ทำให้รู้สึกปรักปรีามากขึ้น เพราะสำหรับผลของความบาปฝ่ายวิญญาณนั้น พระเยซูได้ชำระให้เราแล้วผ่านทางพระโลหิตของพระองค์บนไม้กางเขน
- ไม่ว่าคุณเคยทำอะไรมา พระเยซูพร้อมให้โอกาสเริ่มต้นใหม่ มอบความรู้สึกรักปรีาทิ้งมวลไว้ในพระหัตถ์พระเจ้า
- อย่าแบกส่วนของความรู้สึกผิดรุนแรง ที่พระเยซูได้แบกไว้แล้วเพื่อท่าน ให้อภัยตนเอง และเริ่มต้นใหม่

คำถามเพื่อการอภิปราย

- ท่านคิดว่าอะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้บางคนรู้สึกปรักปรีาในความผิดพลาด จนทำร้ายตัวเอง ?
- ท่านเคยทำผิดพลาด แล้วรู้สึกว่าจะให้อภัยตัวเองหรือไม่ และท่านก้าวข้ามความรู้สึกนั้นไปได้อย่างไร ?
- อะไรเป็นสิ่งที่ช่วยให้คนทำผิดกลับใจใหม่อย่างแท้จริง และดำเนินชีวิตต่อไปได้แบบไม่รู้สึกรักปรีา ?